

[Deputy Speaker]

[24th December 1956]

2. In accordance with Rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Bill, 1956 (L.A. Bill No. 35 of 1956), as passed and agreed to by the Council on the 22nd December 1956 without any amendment and signed by me."

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1956-57.

DEPUTY SPEAKER: Now we will take up the general discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1956-57.

10
a.m.

SRI K. T. RAJU : கனம் உதவி-சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மானிய கோரிக்கையின் விவாதத்திலே சில விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய கோவை மாவட்டத்தில் பரம்பிசுள திட்ட சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே கோவை ராஜ்யத்தோடு நாம் நடத்திய பேச்சு வார்த்தை எந்த அளவில் இருக்கிறது? அவர்கள் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தோடு ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வரமுடியாதபோதிலும், நம் முடைய ராஜ்யத்திலேயே வேறு முறையில் திட்டம் வகுத்து கிட்டட்ட இரண்டு லட்சம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகைச் செய்தியில் படித்தேன். ஆகவே நம் என்ஜினியர்கள் கொடுத்திருக்கும் இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கு இன்னும் எத்தனை காலம் பிடிக்கும் என்ற விவரத்தையும் சபையில் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துக்கொள்ளுவது நல்லது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும்போது இது விஷயமாகவும் விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, சிறு தொழிலாளர்களுக்கு குடிசைத்தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும், கிராமம் தோறும் ஆயிரம் தொழிலாளிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு தேடிக்கொடுப்பதற்கு இது உதவிகரமாக இருக்கும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இந்தத் திட்டம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நடைமுறையில் துரிதமாக நடைபெறவில்லை. இதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுரவர விரும்புகிறேன். பல இடங்களில் குடிசைத் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு ஸ்தல அதிகாரிகள் தூண்டுதலின் பேரிலும் நாங்கள் செய்த முயற்சியினாலும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு தொழிலாளர்கள் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய பங்கை பாங்குகளில் 'டெபாசிட்' செய்திருக்கிறார்கள். ஒன்றரை வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னமும் தொழில் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. சாதாரண தொழிலாளர்கள் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை அதிக வட்டிக்கு கடன் வாங்கி தொழிலை எப்படியாவது ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதி காரிகளும் நாங்களும் செய்த சிபார்சுக்கிணங்க இவர்கள் தொழிலை ஆரம்பிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். பணம் கட்டியும் தொழில் ஆரம்பிப்பதில் இப்படிக்காலதாமதமாவதால் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் உற்சாகத்தை இழக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு தொழிலில் ஒரு ஆர்வமும் ஆசையும் ஏற்படவேண்டுமானாலும், குடிசைத் தொழில்களை துரிதமாக ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு தொழிலின்மேல் இருக்கும்படியான பற்று அற்றுப்போய் அவர்கள் சோர்வு அடையக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குடிசைத் தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்று நினைத்ததால் மட்டும் போதாது. தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய உதவி அளிப்பதற்கு பணம் ஒதுக்கியிருந்தால் மட்டும் போதாது. அதை நடைமுறையில் அமுலுக்குக்

24th December 1956]

[Sri K. T. Raju]

கொண்டுவரவேண்டியது நம் சர்க்காரின் கடமையாகும். ஆகையால், இந்த விஷயத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் நான் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்,

அதுபோலவே தான், கனரக இயந்திரத் தொழில் வளர்ச்சியின் விஷயமும். கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல் சபையில் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் பல முறை நமது ராஜ்யத்திலே கனரகத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதின் அவசியத்தைப் பற்றி வற்புறுத்திவந்திருக்கிறார்கள். சேலத்திலே அலுமினியம் உருக்குத் தொழிற் சாலை ஏற்படுத்துவதுபற்றி இந்தச் சபையில் அடிக்கடி பேசப்பட்டிருக்கிறது. சேலத்தில் அதற்குப் போதுமான வசதிகள் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களை இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொண்டால் நல்லது. அதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தமது பதிலில் எடுத்துச் சொல்லுவார்களா என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கடன் வசதிகளைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கேள்வி நேரத்தின்போது கூட நமது ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் கடன் வசதி செய்துதரமுடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்துதருவதாகச் சொன்னார்கள். நமது திட்டங்கள் வெற்றி பெறவேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்குப் போதிய கடன் வசதி கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானம் அவர்கள் கையில் தங்கியிருக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா என்பதை கவனித்து அவர்களுக்குப் போதிய கடன் வசதி அளிக்க வேண்டும். சர்க்கார் புன்ளி விவரங்கள்படி விவசாயிகளுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு எழுபது கோடி ரூபாய் கடன் வசதி தேவையாக இருக்கிறது. குறைந்த பட்சமாக அந்த அளவுக்குகாவது அவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்கும்படி செய்தால்தான் அவர்கள் முறையாகக் கொண்டு வந்தால் விவசாயத் தொழிலை நடத்த முடியும். சில சமயங்களில் இவர்களுக்கு தேவையற்ற சமயத்தில் கடன் கிடைக்காததால் இவர்கள் அதிக வட்டிக்கு வெளியில் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. நாட்டின் அபிவிருத்தியிலும் ஏழை விவசாயிகள் முன்னேற்றத்திலும் அக்கறை கொண்டு நாம் திட்டங்களை தீட்டுகிறோம். திட்டங்களெல்லாம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறுமென்றால், உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானம் அவர்கள் கையில் தங்கவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் வருமானத்தில் பெரும் பகுதி பழைய கடனை திருப்பிக் கொடுப்பதிலேயே செலவழிந்து விடுகிறது. அவர்கள் அதனால் தங்களுடைய தேவைக்கு வெளியில் அதிக வட்டிக்கு பணம் வாங்கிச் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் பணத்தில் பாதியாவது அவர்களுக்கு வேண்டுமோ தூதிதமாக நியாயமான முறையில் கிடைக்க வசதி செய்து தர வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு உத்தரவாதமாகும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். ஆனால் இவ்விஷயத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் பதிலில் எடுத்துச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. R. NAGARAJAN : நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பிக்கும் இந்த ஆண்டு உபரி செலவிற்குள்ள கோரிக்கைகளை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆதரிக்கும்மளவில் ஒரு சில விஷயங்களைப் பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டு முடிவடைவதற்கு இன்னும் மூன்று மாதங்களே இருப்பதினாலும், ஒரு சில விஷயங்கள் ஏற்கனவே கருதப்பட்டு அவைகள் இன்னும் நடைமுறையில் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருப்பதினாலும் அவற்றை உடனடி ஆரம்பிக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு நான் விளக்கமாகப் பேசநினைக்கிறேன், முக்கியமாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் திண்டிவனம் தாலுகா சம்பந்தப்பட்டவரையில் சென்ற வருட பட்ஜெட்டிலேயே வீடேர் project-ஐப் பற்றி விளக்கம் செய்யப்பட்டு அதற்கு

10-10
a.m.

[Sri V. R. Nagarajan] [24th December 1956]

வேண்டிய ஒரு தொகையும் நிர்ணயிக்கப்பட்டு இந்த வருட ஆரம்ப கட்டத்திலேயே அந்த வீடே **project** என்ற திட்டம் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் சமீபத்திலே அதைப்பற்றி அறியப்படுகிறது என்ன வென்றால் அந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்றுதான் தெரிய வருகிறது. ஆகையினாலே, அந்தத் திட்டமானது உடனடியாக ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அது நிறைவேற்றப்பட்டு அது திட்டமிடலும்தான் தாலு காவில் சுமார் நாற்பது கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசனத்திற்கு உதவும் என்றும் சுமார் இரண்டாயிரம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு அது உடனடியாக உதவும் என்றும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாலுகா ஆபீஸ்களில் நம் ராஜ்யத்தின் பல பாகங்களிலும், மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். குறிப்பாக என் ஜில்லாவில், தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் அது இல்லை. தாலுகா ஆபீஸ் என்றால் ராஜ்ய நிர்வாகத்தின் ஒரு அடிப்படையான ஆபீஸ் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அங்கு பலதரப்பட்ட வேலைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அரசாங்கம் இன்று நல்ல முறையில் நடந்து பலதரப்பட்ட ஆக்க வேலைகள் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும், ஜனதாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றத்திற்கான பல இலாக்காக்களும் அங்கிருந்துதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வேலை செய்யப்பட்டு வருகிற தாலுகா ஆபீஸ்களில் உல்லு ஒரு முக்கியமான குறை மின்சாரம் இல்லையென்பதே. ஆகவே, அவைகளுக்கு கூடிய சீக்கிரம் மின்சாரம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் இந்த வருஷத்திலேயே இந்த மாகாணத்தின் ஆட்சிமொழியாகத் தமிழைக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சித்து இப்பொழுது சுப்மம் இன்னும் ஒரு சில தினங்களில் நிறைவேற்றப்படுகிறோம். தமிழ் ஆட்சி மொழியாக நம் முடைய தாலுகா ஆபீஸ்களில் இருந்துதான் ஆரம்பிக்கப்போவதால் அதை விளக்கமாக காட்ட தாலுகா ஆபீஸ்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மின்சாரத்தை அங்கு 1-4-57 முதற்கொண்டு வந்து விட வேண்டுமென்று மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

இதைத் தவிர ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பல ஜில்லாக்களிலும் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் இன்னும் செலவுசெய்யப்படாமல் அப்படியே தேங்கிக் கிடக்கின்றது என்று தெரியவருகிறது. குறிப்பாக என்னுடைய ஜில்லாவில் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சுமார் பதினான்கு, பதினாறு லட்சம் ரூபாய் இந்த **Local Development Works** காக ஒதுக்கப்பட்டு அது இதுவரையிலும் செலவு செய்யப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம், சர்க்கார் அல்ல. ஆனால் ஓரளவில் அதற்கு ஜனங்களைப் பொறுப்பாளி என்று அறிகிறேன். சமீபத்தில் என்னுடைய ஜில்லா கலெக்டரை சந்தித்தபோதும் அவரும் இதை வற்புறுத்திச் சொன்னார். மக்கள் முன்வரவில்லையென்றும் 'கால் பங்கு தொகையை மக்கள் கொடுத்தாலொழிய இந்தப் பணத்தை செலவழிக்க முடியாது. அப்படி இந்த ரூபாயில், கால் பங்கு தொகையை மக்கள் கொடுக்கவில்லையென்றால் இந்த பதினாறு லட்ச ரூபாயும் **lapae** ஆகிவிடும்மென்றும்' சொன்னார். ஜனநாயக திட்டத்திலும், மக்களின் அபிவிருத்திக்காக செய்யவேண்டிய ஆக்க வேலைகளில் மக்களின் ஊக்கத்தையும், உணர்ச்சியையும் கண்டு பிடித்து அவர்களின் பேராசிரயையும் பெற்றுத் தான் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதி அவர்களிடமிருந்து கால் பங்கு தொகையை வாங்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆட்சேபணை செய்யவில்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு செலவு செய்ய வேண்டிய அத்தனை லட்ச ரூபாயும் அந்தக் கொள்கை காரணத்தால் செலவழிக்கப்படாமல் அது ஈண்டு போய் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் இல்லை, ரோடுகள் ஆஸ்பத்திரிகள், பள்ளிக்கூடங்கள் போன்றவைகள் கட்டப்படாமல் இந்த ஜனங்கள் இந்த வருஷம் ஏமாற்றம் அடைவார்கள். ஆகவே, அந்தக் கொள்கையை கைவிட்டுவிட்டு அந்தப்பதினாறு லட்ச ரூபாயையும் தென் ஆற்காடு ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் ஆஸ்பத்திரிகளோ,

24th December 1956] [Sri V. R. Nagaraajan]

பள்ளிக்கூடங்களோ அவசியமாய் வேண்டுமோ அந்த இடங்களில் அவைகளை ஏற்படுத்த ஜனங்களிடமிருந்து கால் பங்கு தொகையை எதிர்பார்க்காமலே அரசாங்கம் இந்தப் பணத்தை செலவுசெய்யும்படி ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுக்கு உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை மாதிரி பிரச்சனை மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கிறது. அப்படியானால் அரசாங்கம் பொதுவாக ஒரு உத்தரவை மாகாணம் பூராவிற்குமாக பிறப்பித்தால் அது ஜனங்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாயிருக்கும், ஜனங்களும் திருப்தியுறார்கள். தவிரவும், சமீபத்தில் சில தினங்களுக்கு முன்பாக ஜில்லா முனிசிப்பாலிட்டிகள் ஆக்ட் schedule 4-யை திருத்துவதற்காக நிதியமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்த ஒரு திருத்தத்தை இந்தச் சபை ஆமோதித்து அது நிறைவேற்றப்பட்டுமிருக்கிறது. அப்பொழுது இந்தச் சபையிலுள்ள சில அங்கத்தினர்கள், நானும் உட்பட எடுத்துச்சொன்னோம். அதாவது, வருஷாந்திர வருவாய் ஆயிரத்து இருநூறு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பெற்றோர்களின் குழந்தைகளுக்கு பள்ளிக்கூடச் சலுகை கிடைக்காது; ஆயிரத்து இருநூறு ரூபாயோ அதற்குக் குறைவாகவோ வருவாயுள்ள பெற்றோர்களின் குழந்தைகளுக்குத்தான் கல்விச் சலுகை தரப்படுகிறது; அதை ஆட்சேபித்து பல வருஷங்களுக்கு முன்பாக இருந்த பொருளாதார நிலைமையில் பெற்றோர்களின் வருவாயின் வரம்பை வைத்ததை மாற்றி இப்பொழுது அதிகமான ஒரு வரம்பை வைத்தால் அது பிரகாரம் அதிக பெற்றோர்களுக்கு அரசாங்கச் சலுகை கிடைக்கும்; அப்படிக்கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கூறினோம். அதற்கு நிதியமைச்சரவர்கள், ஆயிரத்து இருநூறு ரூபாய் என்பதை 1,500 ரூபாய் என்றாக்குவதா ஆயிரத்து எண்ணூறு ரூபாய்க்குவதா, 2,000 ரூபாய் என்று ஆக்குவதா என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும்; இது ஒரு சிக்கலான விஷயம்; ஆகவே இதை கவனித்துத்தான் செய்யவேண்டுமென்று பதில் சொன்னார்கள். அவர்கள் இதில் ஏதோ ஒரு இடைஞ்சல் இருக்கிறதென்று உணர்வதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை, ஆனால் இது ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்பதை மீண்டும் அரசாங்கத்தினிடம் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். பல பெற்றோர்கள் மாதம் ரூபாய் நூற்றுக்கு மேல் ஒரு பத்தோ பதினைந்தோ ரூபாய் கூட வருமானம் உள்ளவர்கள் இந்நாட்டில் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம், அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு தற்போது இந்தக்கல்வி சலுகை கிடையாது. இதை ஒரு border line ஆகக் கருதக்கூடாது. ஆகவே நான் சொல்வதென்னவென்றால் ஒரு கவர்ன்மென்ட் ஆர்டர் மூலம் இந்த ஆயிரத்து இருநூறு ரூபாய் என்பதை ஆயிரத்து எண்ணூறு ரூபாய் என்று வைத்தால் மாதமொன்றுக்கு நூற்றைம்பது ரூபாயோ அதற்கு உள்ளாகவோ சம்பாதிக்கும் எல்லோருக்கும் இது சௌகரியமாய் இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்ருச் சொல்லவேண்டியது, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு University இருக்கிறது. அது, Annamalai University ஆகும், அங்கு போதுமான கல்வி வசதி, பல்தரப்பட்ட கல்வி வசதி அளிக்கப்பட்ட போதிலும் இப்பொழுது சென்னை சர்வகலாசாலைக்கு மாணவர்கள் குவியலாக வந்து அதிகமாக போட்டிபோட்டுக்கொண்டு வந்து பல கல்லூரிகளிலும் இடம்பெருமல் போகிறார்கள். சமீப காலத்தில் அம்மாதிரியானதொரு நிலை அண்ணாமலை University யிலும் வந்திருக்கிறது. பல ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் இன்று எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள சர்வகலாசாலையில் இடம் கிடைக்காமல் ஏமாற்றமடைந்து போகிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு சர்வகலாசாலை இருந்தும் கூட வருடாவருடம் பல மாணவர்கள், பிற்போக்கு சமுதாயத்தைச்சேர்ந்த மாணவர்களும், ஹரிஜன மாணவர்களும், மற்ற மாணவர்களும் அங்கு முயற்சி செய்து இடம் கிடைக்காமல் சென்னை சர்வகலாசாலையிலுள்ள கல்லூரிகளுக்குச் சென்று அங்கும் இடம் கிடைக்காமல் காலத்தை வீணாகக் கமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எங்கள் ஜில்லாவில், தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள வடபாகத்தில் அங்குள்ள கிராமவாசிகள் அங்கிருந்து புறப்பட்டுவந்து கல்வி பயின்று வரும்மாணவர்களுக்கும், கல்லூரிக் கல்வியை விரும்பும் வேறு பல மாணவர்களுக்கும் உதவிக்கரமாக இருக்க வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு கல்லூரியைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்

[Sri V. R. Nagarajan] [24th December 1956]

கிறேன். அதற்குள்ள சாதனங்கள் எங்கள் கையிலிருக்கிறது. ஒரு கல் லூரி ஏற்படுவதற்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் தற்போது தயாராயிருக்கிறது. அத்தொகையை, தென் ஆற்காடு மணிலா மார்க்கெட்டில் கமிட்டியி லிருந்து அவர்கள் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு லட்சம் ரூபாயை ஏன் அரசாங்கம் பயன்படுத்திக்கொண்டு அங்கு ஒரு கல்லூரியை நிறுவக்கூடாது. நல்ல வசதியான இடமாயிருக்கும். தென் ஆற்காடு வட பகுதியில் உள்ள கல்பா விழுப்புரம் நகரில் ஒரு கல்லூரி அமைக்க நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன; இது விஷயமாக தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள பெரிய மனிதர்கள், ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி ஸ்ரீ படையாச்சி அவர்கள் தலைமையில் ஒரு Ad hoc Committee அமைக்கப் பட்டது. அதன் மூலமாக இந்தக் கல்லூரியை விழுப்புரத்தில் நிறுவ வேண்டுமென்று ஒரு ஏற்பாடுமாகியிருக்கிறது. இந்த ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் சற்று கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்து இந்தக் கல்லூரியை உடனடியாக அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என்னு டைய சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-20
a.m.

* SRI S. KANDASWAMY GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது என்னுடைய தொகுதியில் மாறாண்ட கள்ளி என்னுமிடத்தில் ஜனகுமார நதி ஓடுகின்றது. அதில் பல குறைகள் இருக் கிறது. அதைப்பற்றியெல்லாம் எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தபோதெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறேன். பல விண்ணப்பங்கள் எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறேன். அதையெல்லாம் இதுவரையில் தட்டிக்கழித்துக்கொண்டு வந்திருப்பதாகத் தான் தெரிகிறது. சட்டசபை முடிவின்ற இந்த சமயத்திலாவது இந்த குறைகளை நிவர்த்தி செய்து தருவார்களா? ஜனக்குமார நதி அபிவிருத்தி காரியத்தை வருகிற இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நான் சொல்லுகிறபடி சேர்த்துக்கொள்ளும் என்று நம்பு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மான்யங்கள் வேண்டும் என்று அடிக்கடி இந்த சட்ட சபையில் சொல்லியும் தனியாக விண்ணப்பங்கள் எழுதியும் வந்திருக் கிறேன். இதைப்பற்றி கவனம் எடுத்திருப்பதாக எனக்கு மேமோ வந்திருக்கிறது. அதை உடனே விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க அரசாங்கம் பல கடன்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறது. அந்தக் கடன்களை விவசாயிகள் அடைவதற்கு வழியில்லை. காரணம் அங்குள்ள அதிகாரிகள் இதை தட்டிக்கழித்து வருகிறார்கள். அதாவது கனம் மந்திரி பொணிக்கவேலு அவர்கள் என் னுடைய தொகுதிக்கு வந்துருந்தார். அப்பொழுது அங்கு மழையில்லாத காரணத்தினால் பயிர்கள் எல்லாம் அழிந்து கரிந்து போயிருப்பதையும், குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லாமல் பசிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதையும் அவர் நேரில் பார்த்தார். இந்த மாதிரியான கஷ்டங்களினால் கால் நடைகள் செத்துப்போய்விட்டது என்றும் அதற்கு கடன் உதவி செய்து தரவேண்டும் என்றும் அங்குள்ள மக்கள் மகஜர்கள் கொடுத்தார்கள். மாடுகளுக்கு தீனி கொடுக்கவேண்டும், அதற்காக கடன் உதவி செய்து தரவேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்கள் கொடுத்த மகஜரின் பேரில் மந்திரி அவர்கள் கடன் உதவி கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அந்த உத்தரவின் பிரகாரம் விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைக்கவில்லை. ஏனென்று கேட்டால் ஒரு ஊரில் நானூறு விண்ணப் பங்கள் வந்தால் இருபது பேர்களுக்குத்தான் கொடுக்கமுடியும் என்று அதிகாரிகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதற்கு காரணம் என்னவென்றால் மந்திரி அவர்கள் வந்த மறுதினமே அங்கு மழை பெய்துவிட்டது. மழை பெய்து விட்டதால் உடனே கேஷமும் வந்துவிட்டது. மழை பெய்ததால் அங்கு ஏதோ அங்கங்கேயுள்ள பயிர்கள், புல்கள் லேசாக பச்சை நிறத் தோடு தோன்றியிருந்தது. அதை கண்டுவிட்டு அதிகாரிகள் விவசாயி களுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு மறுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய பக்கத்திலுள்ள தொகுதியில் கடன் வழங்குவதற்காக 4 லட்சம் ரூபா

24th December 1956] [Sri S. Kandaswamy Gounder]

ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதிக்கு ஒரு லட்சம் கூட கொடுக்கவில்லை. புப்புட்டி கல்கட்டிடம் போய் கேட்டாலும் விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகள் இந்தக் கடன் கிடைக்கும் என்று நம்பி அவர்களுடைய கால்நடைகளுக்கு தீனி போடுவதற்காக பிரத்தியேகமாக வேறு ஆள்களிடமிருந்து அதிக வட்டிக்கு கடன் வாங்கி தீனி கொடுத்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த கடனைக்கூட தீர்ப்பதற்கு இன்று வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு கடன் உடனே கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால், வேறு பிரத்தியேகமாக கடனுக்கு விண்ணப்பங்கள் கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். புதிதாக கடன் வாங்குவதற்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தால் அது கிடைப்பதற்கு ஆறு, ஏழு மாதங்கள் தாமதம் ஆகிறது. இவ்விதம் நீட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். அரசாங்கம் சொல்வதை எல்லாம் அதிகாரிகள் உடனே செய்து கொடுத்துவிட்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்வதில்லை. அதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கிறது. அந்த காரணங்களைச் சொன்னால் விண் விவாதங்களைதான் சம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் இந்த சட்ட சபையிலே பல முறை சொல்லி மரபுதராமல் விட்டால், ஆகவே அரசாங்கம் கொடுப்பதை நியாயமாக விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கத் தவறினால், 'விவசாயிகளே இந்த நாட்டின் செல்வம், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய இதையெல்லாம் செய்கிறோம். அதற்காகத்தான் எல்லாச் சட்டங்களையும் கொண்டு வருகிறோம்' என்று சொல்லுவதெல்லாம் வேறும் பேச்சாகத்தான் முடியும். அரசாங்கத்தில் பல திட்டங்கள் இருக்கிறது. முதல் திட்டம் விவசாயம். அதைத்தான் முக்கியமாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று அதிகாரிகளும் மந்திரிகளும் சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் கொண்டுமே விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுத்து அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்காவிட்டால் விவசாயம் இந்த நாட்டில் முன்னேறும், இந்த நாடு முன்னேறும், நாம் எல்லோரும் சேடிமமாக இருப்போம் என்று சொல்வதற்கில்லை. ராண்டாவது இந்த டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம் விஷயத்தில் பல குறைகள் எங்களுக்குத் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்று ஒரு விண்ணப்பம் கனம் பத்தவத்சலம் அவர்களிடத்தில் கொடுத்தோம். ஒரு பகுதியில் மாத்திரம் இந்தச் திட்டத்தை ஏற்றுத்தீரினார்கள். அதாவது பாலக்கோடு என்று இடத்தில் ஏற்படுத்தினார்கள். இப்போது அதை மேட்டூர் என்கிற இடத்திற்கு மாற்றிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். இப்போது ஏதோ நீர்பாசன திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதையும் வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிடுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. போனாலும் போய்விடும். மாட்டுத்தீனி கடன்களுக்கு விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்கு என்று தொகுதியின் பக்கத்து தொகுதிக்கு நாளுக்கு லட்சம் ரூபாய் அனுமதித்து இருக்கும் சமயத்தில் என்னுடைய தொகுதிக்கு அறுபது ஆயிரம் ரூபாயோ அறுபது ஆயிரம் ரூபாயோதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படியாக தட்டிக்கழித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மாட்டு தீனி விஷயத்திற்கு கடன் கொடுக்க உடனடியாக உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு இவ்விதமான கடன்களை கொடுத்து உதவுவதின் மூலமாகத்தான் அரசாங்கம் நல்ல பெயர் வாங்கமுடியும். அது மாத்திரமல்ல, காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். அதன் மூலம் என் போன்றவர்கள் போட்டு கேட்க முடியும். இன்னும் மக்களுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமே தவிர தட்டிக்கழிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கெல்லாம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு மிக முக்கியமாக விவசாயிகளுடைய நீர்பாசன திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல நீர்பாசன திட்டங்களையும் செய்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ளது தான் பாக்கி என்று நினைக்கிறேன். ஆதலால் கடைசியாக இதையும் செய்து தருவதற்கு நிதி மந்திரி கவனம் செலுத்துவாரா? இதை கவனிப்பதற்கு வேண்டி கனம் மந்திரி அவர்கள் இதையும் குறித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மன்றாடி வேண்டிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[24th December 1956]

10-30
a.m.

SRI V. BALAKRISHNAN :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் ஐந்து ஆண்டு காலம் முடிவடையப் போகிறது. யார் யாருக்கெல்லாமோ வேண்டியதை செய்து கொடுத்தோம். ஆனால் இந்த சபையில் வேலை செய்யும் சாதாரண ஊழியர்களுக்கு வேண்டியதை செய்து கொடுக்க நாம் முன் வரவில்லை. பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கெல்லாம் இந்த காரம்பெண்டிற்றுகளுளேயே வீடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் சாதாரண ஊழியர்களுக்கு இதற்குள்ளேயே இருக்கும் வீடுகளில் தங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் ஒன்றும் இதுவரை செய்து கொடுக்கப்படவில்லை.

சாதாரணமாக பகலில் வேலை செய்தால் கூட அவர்களுக்குக் கஷ்டம் இல்லை. இரவு நேரங்களில் சில சமயங்களில் 9 அல்லது 10, 12 மணி வரையிலும் வேலை செய்துவிட்டு வீட்டிற்கு போய்விட்டு மறுபடியும் மறுநாள் காலை 8 அல்லது 8½ மணிக்கெல்லாம் ஆபீசுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இந்த காரியாலய சிப்பந்திகளுக்கு இந்த எஸ்டேட்டிலேயே வீடுகள் கொடுப்பதற்கு முன் வரவேண்டும். அவர்களுக்குப் பரையாரிட்டி கொடுக்கவேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறேன்.

மந்திரி சபையிலும் சரி, மந்திரி அவர்களும் சரி சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் தங்கும் விடுதி சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்காகவே அமைத்துக் கொடுத்து அவர்களே அதை பிரத்தியேகமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்களும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களே இங்குள்ள கட்டடங்களை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் கிண்டிக்குப் போய்விட்டார். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்போது கூட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு பல அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இடவசதி செய்து கொடுக்கும்போது ஒரு அறையில் நாலிலந்து பேர்களை போட்டிருக்கிறார்கள். புனி அடைக்கிறப் போல் அவர்களை அடைத்திருக்கிறார்கள். காரியாலய சிப்பந்திகளுக்கு எந்த விதமான சௌகரியங்களும் செய்து கொடுக்காமல் இருப்பதுபோல் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் வசதிகள் செய்து கொடுக்கவில்லை. அங்கத்தினர்கள் சட்டசபைக்கு வருவதோடு அவர்கள் தங்களுடைய அறைகளில் சட்டங்களை படிக்கவேண்டிய வேலைகள் பல இருக்கின்றன. அப்படி அறைகளில் ஐந்தாறு பேர்களை போட்டிருப்பதால் பலருக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒருவர் வெளியில் போய் விட்டு இரவு 10 அல்லது 11 மணிக்கு வருவார். அந்த சமயத்தில் மற்றொருவர் தூங்கிக்கொண்டிருப்பார். வெளியே போனவர் வந்து கதவை “டக்கு டக்கு” என்று தட்டுவார். தூங்கிக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர் எழுந்து அவருக்கு கதவு திறக்கவேண்டும். அப்படி திறக்கும்போது அவர் வெளியிலிருந்து வருகிறவரை வைதுகொண்டே தான் திறப்பார். ஒரு பக்கம் ஒருவர் படித்துக் கொண்டிருப்பார். இன்னொரு பக்கம் இன்னொருவர் தூங்கிக்கொண்டிருப்பார். படித்துக்கொண்டிருப்பவர் தூங்குகிறவருக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன ஒரு அறையில் பலரைப் போடுவதால். இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் எங்களுக்கு இருந்தாலும் பாதகமில்லை. ஆனால் சட்டசபை சிப்பந்திகளுக்கு சௌகரியங்கள் செய்து கொடுப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே காரியாலய சிப்பந்திகளுக்கும் அதிகப்படியான சலுகைகள் கொடுத்து இனிமேலாவது காலியாகிற வீடுகளை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு முதல் ஸ்தானம் கொடுத்து அவர்களுக்கு வீடுகள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் தனக்கு சுடு தண்ணீர் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்றும், ஹீட்டர் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்றும் சொன்னார். ஆனால் நான் சொல்லுகிறது என்னவென்றால், புதிய ஹாஸ்டலில் இருக்கிறவருக்கு எப்பொழுதாவது சுடு தண்ணீர் கிடைப்பதாகத் தெரிய

24th December 1956] [Sri V. Balakrishnan]

வருகிறது; ஆனால் பழைய ஹாஸ்டலில் இருக்கிறவர்களுக்கு சுடு தண்ணீர் கிடைப்பாது. நாங்கலோ காலையில் சீக்கிரமாக எழுந்து சட்ட சபைக்கு 9 மணிக்கு வந்துவிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. எழுந்திருக்கும்போது குளிர் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. போர்வையை எடுத்துவிட்டு வெளியே வரவே முடியவில்லை. பிறகு சுடு தண்ணீர் வேண்டும் என்று கேட்டால் அதை மேலே கொண்டு வருவதற்குள் அது குளிர்ந்து போய் பச்சைத் தண்ணியைப் போலாகிவிடுகிறது. அப்பொழுது பச்சைத் தண்ணீரும் சுடு தண்ணீரும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அங்கிருக்கிறவருக்கு சுடு தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் காசு இல்லாமல் கிடைக்கிறது. ஆனால் நாங்கள் ஒரு வாங்கிக்கு மூன்று அணை கொடுத்து சுடு தண்ணீர் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதையும் கணம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இனிமேல் நாங்கள் வருவோமோ இல்லையோ அதைப்பற்றி சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதனால் வருகிறவர்களுகாவது சௌகர்யங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். எங்களைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லாவிட்டால் கூட சர்க்கார் சிப்பந்திகள் எப்பொழுதும் இங்கேயே தான் இருப்பார்கள். அதனால் அவர்களுக்காக நன்மை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு வீடுகள் காலியானவுடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த சட்டசபை கோட்டைக்குப் போகும் சம்பந்தமாக சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இங்கு சட்டசபை கூடினால் பக்கத்திலுள்ள ஜனங்கள் வந்து பார்ப்பதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கிறது. இது அலங்காரமாகவும் இருக்கிறது. இதை விட்டு பொது தேர்தலுக்குப் பிறகு சட்டசபை கோட்டைக்குப் கொண்டு போகப்போவதாகத் தெரியவருகிறது. ஏற்கனவே இதைப்பற்றி சொன்னபோது அங்கத்தினர்களைப் கேட்காமல் செய்ய மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். தேர்தலுக்குப் பிறகு சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணிக்கை குறையலாம். அப்பொழுது இதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது அங்கத்தினர்கள் சொல்வதை கேட்காமல் அங்கத்தினர்கள் போனபின் மந்திரி சபை இருக்கும்போது இதைச் செய்து விடக்கூடாது. இதை எதிர்த்துச் சொல்வதற்கு ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள். இங்கு சட்டசபையை வைத்துக் கொண்டால் அநேகம் ஜனங்கள் வந்து பார்க்கிறார்கள். இட வசதியும் அதிகமாக இருக்கிறது. நம்முடைய யஜ்மானர்களாகிய ஜனங்கள் அங்கு வருவதற்கு வசதி கிடையாது. இடமும் கிடையாது. அங்கு வருவதாக இருந்தால் அதற்கு என்று தனியாக பஸ் வேறு விட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இங்கு வருவதாக இருந்தால் பஸ் நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் வருகிறது. அவர்கள் வருவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. அங்குள்ள காலரியில் நூறு அல்லது இருநூறு பேர்கள் தான் உட்காரலாம். இங்கு அதிகப்படியாக உட்காருவதற்கு இடம் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் உத்தேசித்து சட்டசபையை கோட்டைக்குக் கொண்டுபோகக்கூடாது என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது திடம் செய்யாவிட்டாலும் அதைப்பற்றி பொதுத் தேர்தல் நடந்தபின் வரப்போகும் அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு முடிவு செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. வரப்போகும் சட்டசபை மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு முடிவு செய்வதற்கு விட்டுவிடலாம்.

நில வருமான மந்திரி அவர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது சம்பந்தமாக சொல்லும்போது டாமிருட்டி கொள்கையை அனுசரிக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான இடஞ்சலும் ஏற்படக்கூடாது. முதலில் டாமிருட்டி என்ன என்பதை தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஒருவன் நூறு ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தால் அவன் வட்டியே நூறு ரூபாய் கொடுத்துவிட்டால் அப்படி கடன் வாங்கியவன் அதற்கு மேற்கொண்டு வட்டி செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற கொள்கைதான் டாமிருட்டி என்று

[Sri V. Balakrishnan] [24th December 1956]

சொல்வது. இந்தப் பழக்கம் புதுக்கோட்டையில் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட முறையில் இப்பொழுதும் நடைபெறவேண்டும். சென்னை சம்பந்தப்பட்ட வசரையில் அப்படிப்பட்ட சட்டம் கிடையாது. நான் இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லும்போது கனம் என். ரத்தன கௌண்டர் அவர்கள் இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கேட்கவிடாமல் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். டாம்ரூபுட் சட்டம் ஓரளவு விவசாயச் சட்டத்தில் இருக்கிறதேயொழிய அதிலுள்ள சளைகாய்களின் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதாக இல்லை. நூறு ரூபாய் கடன் வாங்கினால் கடன் வாங்கியவன் எழுபது ரூபாய் வட்டி கொடுத்த பிறகு மறுபடியும் டாம்ரூபுட் கொள்கைப்படி அவன் மறுபடியும் வட்டி நூறு ரூபாய் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வதால் கடன் கொடுத்தவன் நூறும், நூறும் எழுபதுமாக இருநூற்றெழுபது ரூபாய் வாங்கிக் கொள்வதாக ஏற்படுகிறது. இப்படி இருக்கக்கூடாது. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்த போது அங்கே இருந்தபடி இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நூறு ரூபாய் கடனுக்கு வட்டி நூறு ரூபாய்க்கு மேல் போகக்கூடாது. இப்பொழுது சோஷலிச சமுதாய அமைப்பில் எல்லாம் நடைபெறவேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது டாம்ரூபுட் கொள்கையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கொள்கை பரிபூரணமாக விவசாயிகள் அனுபவிக்கும்படியாக இருக்கவேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி துரிதமாக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற கூட்டத்தில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சர்க்கார் வேலைகளைப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு வேண்டிய பேபர்கள், மை, பேனா முதலியவைகள் சப்ளை செய்வது இல்லை என்று புகார் இருப்பதாகவும் அதை கவனித்து அவர்களுக்கு எல்லாம் சப்ளை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டேன். அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அப்படி சப்ளை பண்ணாமல் இல்லை. சப்ளை செய்து கொண்டு தான் இருக்கிறோம் என்று பதில் சொன்னார். ஆனால் பின்னுடி விசாரித்தபோது அப்படி சப்ளை செய்யப்படவில்லை என்றுதான் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி பக்கத்திலுள்ள தாலுகா ஆபீஸ்களில் போய் விசாரித்தால் தெரியவரும். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னால் அதை நம்ப வேண்டியது தான். ஏனென்றால் அவர் சொல்வது எல்லாம் உண்மையாகத்தான் இருக்கும். நல்ல மனப்பான்மையுள்ளவர் இருந்தாலும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சொன்னதில்பேரில் தான் மறுபடியும் அதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். அவர்கள் தான் இப்படியும் சொன்னார்கள். அதாவது பக்கத்திலுள்ள திருவள்ளூர், சைதாப்பேட்டை முதலிய இடங்களில் அப்படி சப்ளை செய்கிறார்கள் என்று விசாரிக்கச் சொல்லவும், அப்படி விசாரித்தால் நிலைமை நன்றாகத் தெரியவரும். ரிஜிஸ்தர்களைப் பார்த்தால் தெரியும் என்று அவர்கள் தான் இப்படி விசாரிக்கச் சொன்னார்கள். அதையே தான் நானும் சொல்லுகிறேன். அங்குள்ள ரிஜிஸ்தர்களை வாங்கிப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு சப்ளை செய்வதும் செய்யாமல் இருப்பதும் நன்றாகத் தெரியும். வெள்ளைக்கார ராஜ்யத்தில் அவர்களுக்கு இப்படி சப்ளை செய்து வந்தார்கள் என்றும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் வந்த பிறகு அப்படி சப்ளை செய்வது கிடையாது என்றும் தாங்களாகவே தங்களுடைய சொந்தச் செலவில் எல்லாச் சாமான்களையும் வாங்கிக் கொள்வதாக அவர்கள் புகார் செய்கிறார்கள். இதைப்பற்றி சரிபத்தில் அவர்கள் மாநாடு நடத்தியபோதும் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஆகவே பக்கத்திலுள்ள தாலுகா ஆபீஸ்களிலுள்ள ரிஜிஸ்தர்களை வாங்கிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அச்ச ரசீதுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னேன். கிராமங்களில் விவசாயிகள் பணம் செலுத்தினால் இப்பொழுது அச்ச ரசீதுகள் கொடுப்பது இல்லை. சமீபத்தில் கூட திருநெல்வேலியில் ஒரு கேஸ் நடந்திருக்கிறது. இது சம்பந்தமான கேஸ் அது. அச்ச ரசீது கொடுக்காமல் இருப்பதால் எவ்வளவு ஆபத்து வருகிறது என்பது அந்தக் கேசிலிருந்து

24th December 1956] [Sri V. Balakrishnan]

நன்றாகத் தெரியவரும். திருநெல்வேலியில் ஒரு கிராம முன்சீப் விவசாயிகளிடமிருந்து கடன் பணம் வாங்கி அதைச் சர்க்காருக்குச் செலுத்தாமல் இருந்ததால் அவர் பேரில் கேஸ் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அந்தப் பணத்தைக் கையாடல் செய்திருப்பதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அவர்பேரில் குற்றம் சாட்டப்பட்டு அவரை தண்டித்து ஜெயிலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அங்கு அச்ச ரகிது கொடுக்காமல் இருந்ததுதான். இதை அனுபவத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இப்பொழுது சர்க்கார் ஒரு புதிய உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது 1956-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 28-ந் தேதியில் இந்த ஆர்டர் போடப்பட்டது.

இந்த உத்தரவின் நம்பர் 121056. இது 1956-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு 10-41 மாதம் 28-ந்தேதி பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் பிரகாரம், இனிமேல் கிராமமுன்சீப் விவசாயக் கடனை வசூல் செய்தால், அவ்வாறு வசூல் செய்த கணக்கை அன்றாடம் எழுதி அந்தக் குறிப்பை கர்ணத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். மணியக்காரர் அந்தப் பணத்தை செலுத்தத் தவறி அதை கையாடினால் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அந்தக் குற்றத்திற்காக மணியக்காரரும், கர்ணமும் ஜெயிலுக்குப் போகவேண்டும் என்று அந்த உத்தரவில் கண்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவு தூரம் நியாயம் என்று கேட்கிறேன். யாரிடத்தில் அந்தப் பணம் செலுத்தப் படுகிறதோ அதைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களைத்தான் அந்தப் பணத்திற்கு ஜவாப்தாரி ஆக்கவேண்டும். அநேக கிராமங்களில் மணியக்காரருக்கும், கர்ணத்திற்கும் ஒற்றுமை இல்லாததால் மணியக்காரர் கர்ணத்தையும், கர்ணம் மணியக்காரரையும் ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதற்கு முயற்சி செய்வார்கள். கடைசியில் இது ஒரு ஆபத்தான நிலைக்குக் கொண்டு போய்விடும் என்பதை கணம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் N.G.O.-க்களுக்கு அவர்களுடைய பஞ்சப்படியில் ஐந்து ரூபாய் உயர்வு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் மானிட வர்க்கத்திற்கே அன்புடன் அரும்பணி செய்யும் நர்சுகளுக்கு இந்தப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்யும் U.D., L.D. சிஸ்டர்களுக்கும் N.G.O. வினர் என்று கருதப்படுகின்றனர். நர்சுகளை மட்டும் ஏன் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கணம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கிறேன். இதற்கு முன்பு இருந்த மந்திரி நர்சுகளின்பேரில் பற்றுதல் வைத்திருந்தார். (சிரிப்பு.) இப்பொழுது அவருக்கு வாரிசாக வந்திருக்கும் புதிய சகாதார மந்திரி இன்னும் அதிகமாகப் பற்றுதல் காண்பிக்கவேண்டுமென்று நர்சுகளின் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

புதுக்கோட்டையில் ராஜர் கல்லூரியும், ராணி கல்லூரியும் இருக்கின்றன. நீண்ட காலமாக அங்கு தலைமை ஆசிரியர் ஒருவரையும் நியமிக்காமல் இருக்கிறார்கள். இதனால் பையன்ஸ்டீட்டின் கட்டுப்பாடு இல்லாததோடு ஆசிரியர்களுக்குள்ளேயும் சண்டை சச்சரவுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. புதுக்கோட்டையில் எவ்வளவு அழகாக, கட்டுப்பாட்டிலும், திறமையுடனும், நிர்வாகம் நடந்துவந்திருக்கிறது என்பது அந்த நிர்வாகத்தை நடத்தியவனான எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நிர்வாகத்திலுள்ள குறைகளை நாங்கள் அப்பொதைக்கப்போது கவனித்து வந்தோம். சுமார் இரண்டரை ஆண்டு காலமாக அந்தக் கல்லூரியில் தலைமைஆசிரியர் இல்லை என்றால் எப்படி நிர்வாகம் நடைபெறுமென்று கேட்க ஆசை படுகிறேன்.

சென்ற ஐந்தாண்டு காலமாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஏராளமான பணம் விரயமாக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது நிறைவேற்றப் பட்டு திட்டங்களுக்கெல்லாம் செலவிடப்படும் பணம் ஒழுங்காக செலவழிக்கப் படுகிறதா என்பதை பரிசீலிக்க ஒரு High Level கமிட்டி ஏற்படுத்தினால் அதன் உண்மை விளங்கும். காங்கிரஸ்காரர்களைக் கேட்பால் பணம் ஒழுங்காகத்தான் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுவார்கள். எதிர்க்கட்சி காரர்களைக் கேட்பால் பணம் சரியாய் செலவிடப்படவில்லை என்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே ஒரு ஹைகோர்ட்டு நீதிபதி retire-ஆன ஒரு I.C.S. அதிகாரி, பிரதம காரியதரிசி, அல்லது டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் ஆக

[Sri V. Balakrishnan] [24th December 1956]

மூவர் கொண்டு ஒரு கமிட்டியை நியமித்து இந்தத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப் படும் பணம் ஒழுங்காக செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதை விசாரித்து ஒரு அறிக்கை விட வேண்டும். இப்பொழுது “சண்டக்காய் கால் பணம்” சமைசுலி முக்கால் பணம்” என்ற ரீதியில் தான் பணம் செலவாகிறது. இந்தத் திட்டங்களின் பெயரால், ஆளும் கட்சியை சேர்ந்தவர்களுக்கு எவ்வளவு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவு சலுகைகளும் கொடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் சில அரிய கருத்துகளை சொன்னார்கள். அவைகள் பொன் எழுத்தில் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை. அரசாங்கம் பாரபட்சம் இல்லாமல் நடந்தால்தான் ஜனநாயகம் தழைத்தோங்கி மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ முடியும். ஆகவே “Community Projects” நிறைவேற்றப்படும் இடங்களில் அந்தத் திட்டங்களுக்காக செலவாகும் பணம் சரியாக செலவிடப்படுகிறதா என்று பரிசீலனை செய்ய கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Only one hour has been allotted for this business but the hon. Member has already taken more than fifteen minutes.

* SRI P. CHELLATHURAI : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சனம் முன்பு விவாதத்திலிருக்கும் மானியங்களை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். நாடு விடுதலை அடைந்தபிறகு சுதந்திர பூமியில் மடியப் போகிறோம் என்ற ஆனந்தம் ஒரு புறம் இருக்க, அண்மையிலே நிதி மந்திரி அவர்கள் அறிவித்தபடி விவரவிலையே தமிழ்த் தாய் அரியணையில் அமரப் போகிறாள் என்ற செய்தி உலகில் உள்ள தமிழ்ப் பெரு மக்களுக்குப் பேரானந்தத்தை உண்டாக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. நமது அமைச்சர் குழுவின் நல்ல எண்ணத்தான் நமது மக்களுக்கு அதிக நன்மைகளைச் செய்துவருகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. ஆனால், கூடிய சீக்கிரம் பொதுத் தேர்தல் வரப்போகிறது என்ற காரணத்தினால், அரசாங்கம் மக்களுக்கு அறவே ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சிலர் எடுத்துச் சொல்லுவதை மிகவும் நன்றிகெட்ட செயல் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அரசாங்க இயந்திரத்தை எவ்வளவு தூரம் முருக்கிவிட்டபோதிலும், ஒரு சில அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்க மறுப்பதினால் குறித்த காலத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில், குறிப்பிட்ட நன்மையை செய்ய முடியாமல் போகிறது என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

“பட்ட காலிலே யும், கெட்ட குடியே கெடும்” என்பதற்கொப்ப, ராமநாதபுரம் ஜில்லா மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாகவே இருக்கிறது. சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளத்திற்கு முன்பு தொடர்ச்சியாக காலா காலத்தில் அளவோடு மழை பெய்யாததினால் பலமுறை பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் குழுவின் நன்கு அறிவார்கள். பஞ்சம் ஏற்படும் காலங்களில் எல்லாம் அடுத்து இருக்கிற தஞ்சை போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று தஞ்சம் புகுவதைத் தவிர, வேறு எந்த விதமான நீர்ப் பாசன உதவியும் இந்த ஜில்லா மக்களுக்கு கிடைக்கவில்லை உலாவு உற்பத்தியை பெருக்குவதே அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு எந்த ஜீவ நதியும் அங்கு ஓடவில்லை. மலை நாடுகளில் ஓடுகின்ற நதிகளின் தண்ணீர், அந்த நாட்டு மக்களுக்கும் பிரயோசனம் இல்லாத வகையில் வீணாகக் கடலில் போய் விழுகிறது. ஆனால் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக அப்படி வீணாகப் போகும் தண்ணீரை நாம் உபயோகிக்க கூடாது என்று வேண்டுமென்றே பிடிவாதமாக கேரள அரசாங்கம் மறுப்பது நமது அரசாங்கத்திற்கு தெரியாத விஷயமல்ல. அரசியல் நிர்ணய சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து, அம்மாதிரி வீணாக் போகும் தண்ணீரை ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற பற்றுக்குறை ஜில்லாக்களுக்கு பிரயோசனமாகும் வகையில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்போவதாக அமைச்சர் குழுவிலேயே ஒரு சிலர் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி உடனடியாக ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

24th December 1956] [Sri P. Chellathurai]

இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் திருவாடானை தாலுகாவில் நீர் ஊற்றுக்கள் அதிகமாக உள்ள பிராந்தியங்களும் கூட குறைவு. போதிய அளவு தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய நல்ல தண்ணீரும் கிடைப்பதில்லை. இந்த வகையிலே அரசாங்கத்தின் எந்த விதமான முயற்சியும் அங்கு பலன் கொடுப்பது இல்லை. ஆகவே, மின்சார வசதியை மிக்க விரைவிலே அந்தத் தாலுகா மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-51
a.m.

அரசாங்கம் மிக நல்ல காரியங்களெல்லாம், குறிப்பாக திருவாடானை தாலுகாவிலும் செய்திருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்க இல்லை. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை இரண்டு வட்டங்களாகப் பிரித்து அங்கு அமுல் நடத்தப்படுகிறது, அரசாங்கத்தின் உத்தரவுபடி, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் அமுலில் இருக்கிற பகுதிகளில் மின்சார வசதி கொடுப்பதிலே முதல் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று குறித்திருக்கிறார்கள் என்ற போதிலுங்கூட, திருவாடானைத் தாலுகாவிலும் அதை அடுத்துள்ள தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுல் நடந்துகொண்டிருக்கிற தாலுகாக்களுக்கும் இன்னும் மின்சார வசதி கொடுக்கப்படவில்லை. அதன் காரணத்தை அரசாங்கம் கண்டுபிடித்து, விரைந்து, நீர்ப்பாசன வசதிக்காக முதல் சலுகை கொடுத்து உடனடியாக மின்சார வசதி கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுல் இருக்கும் இடங்களிலே கையாள வேண்டிய என்னு அபிப்பிராயம் ஒன்று. அன்பினாலே, மக்களை வசப்படுத்தி ஒத்துழைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும் என்பது எளிதல்ல என்பதே. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களுக்கு ஆகும் செலவில் அரசாங்கம் கொடுக்கும் பாதித் தொகையுடன் மக்கள் மற்றொரு பாதிப் பகுதியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இராமனாதபுரம் ஜில்லாவின் கீழ் பகுதியானது பொருள்தார வகையிலே

* **SRI S. JAYARAMA REDDIAR :** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் திரு செல்லதூரை அவர்கள், ஒரு சமயத்தில் திருவாடானை தாலுகாவில் நீர் ஊற்றுக்கள் சரியாக இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் தண்ணீர் இறைப்பதற்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்கிறார். கேட்ட நீரை நல்ல நீர் ஆக்குவதற்கு மின்சாரம் பயன்டடாது. ஆகையால், பிற்போக்கு தாலுகாவை அபிவிருத்தி செய்ய வேறு மாற்று யோசனைகள் சொல்ல வேண்டுகிறேன்.

SRI P. CHELLATHURAI : மின்சாரம் அங்கு விரைவில் கிடைக்கும்படி துரிதப்படுத்துவது சர்க்காரின் நோக்கமாக இருந்தால் வேண்டும். அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு தக்க ஊற்றுக்கள் இல்லாவிட்டாலும்கூட, அரசாங்கத்தின் திட்டப்படி தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுல் நடக்கும் காரணத்தால் குடிசைத் தொழிலுக்கு மிக்க அத்தியாவசியம் மின்சாரம். ஆகையால், விரைந்து கொடுக்கப்படுமானால், வறுமையிலே வாடிக்கிடக்கும் மக்களுக்கு தக்க சமயத்தில் பக்குவமான உதவி செய்ததாக ஆகும் என்பதுதான் எனது தாழ்மையான கருத்து.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலே மக்களின் பங்கைக் கொடுக்க இயலாத அவ்வளவு மேசமான நிலையில் எங்கள் தாலுகா மக்கள் வறுமைப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். பணமாக இல்லாவிட்டாலுங்கூட உழைப்பாகவாவது கொடுத்தல் வேண்டுமென்ற வகையிலே திட்டம் இருக்கிறது. உழைப்பாகவும் அவர்கள் கொடுக்க வசதியற்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அடுத்ததெது பஞ்சம் ஏற்படுவதால் அவர்களுக்கு நிரந்தர சொத்தாக இருக்கும் உழைப்பை மற்றவர்களுடைய நலத்துக்காக கொடுத்து, அதன்மூலம் கிடைக்கும் வருவாயைக்கொண்டு பிழைப்பு நடத்த வேண்டிய நிற்ப்பந்த நிலையில் இருக்கும் காரணத்தால் உழைப்பையாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் போட்டிருக்கும் உத்தரவு சரியல்ல. ஆகையால், இந்த தாலுகாவிற்கும் இதப்போன்ற பிற்போக்கு தாலுகாவி

[Sri P. Chellathurai] [24th December 1956]

லுள்ள மக்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுத்து அரசாங்கத்தின் முழுச் செலவிலே பல்வேறு திட்டங்களையும் அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கம் போகின்ற வேகத்திற்கு அதிகாரிகளில் சிலரும், மக்களில் சிலரும் ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்கள், என்று நான் சொன்னேன். அரசாங்கத்தின் நல்ல எண்ணங்களுக்கேற்ப திட்டங்களெல்லாம் சிறந்த முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால், இன்னும் முழு மூச்சோடு வேலை செய்ய போதிய ஊதியம் கொடுத்து அரசாங்க இயந்திரம் முடுக்கிவிடப்படவேண்டும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். உதாரணமாகக் கூறவேண்டுமானால், இரண்டு முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக திருவாடாளை தாலுகா கச்சேரி நிலையத்திலே பந்தோபஸ்தான இடத்திலே வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு சுழல் துப்பாக்கி (ரிவால்வர்) மறைந்து போயிற்று. அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு திறமையுள்ள அதிகாரி நியமனம் செய்யப்பட்டார். நியமிக்கப்பட்டவர் திறமை குறைவானவர் அல்ல. மிக்க திறமை சாலிதான். இருந்தாலும், தாலுகாவில் பெரிய மனிதர் ஒருவர் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்ற காரணத்தாலே இன்று வரைக்கும் எந்தவிதமான துப்பும் துலக்கப்படவில்லை, என்பதைக் காண்கிறோம். இது சம்பந்தமாக சென்ற ஆண்டில் கனம் நிதி அமைச்சரவர்களுக்கு இதுபற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தேன். “விளக்கம் எழுதிக் கொடுங்கள் வேண்டுமெனச் செய்கிறேன்” என்று சொன்னார்கள். அன்றே எழுதிக் கொடுத்தேன். ஒரு ஆண்டு கழிந்த பிறகும்கூட சுழல் துப்பாக்கி கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பதைக் கவனிக்கும்போது பெரிதும் வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இதுபோன்ற காரியங்களெல்லாம் இவ்விதம் நடக்குமானால், பிற கட்சிகள் என்னமாகப் பேசுவதற்கு இடம் உண்டாய்விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால், திட்டத்திற்கு சர்க்காரின் அங்கீகாரத்தைப் பெற வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு அனுப்பி இரண்டு ஆண்டுக்குப் பிறகும்கூட அந்த அங்கீகாரம் கிடைக்காத நிலைமையில் திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறது. அரசாங்க நிதி வருஷம் முடிவதற்கு ஓர் இரு மாதங்களுக்கு முன்பு அங்கீகாரம் வருவதால், திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள இயலாமல் பணம் செலவு செய்யப்பட முடியாமல் போய் விடுகிறது. அங்கீகாரம் வந்த பிறகு, மழை பெய்து, வேலை செய்வதற்கு ஆள் கிடைக்காத காரணத்தினால் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. குறிப்பிட்ட திட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய பணத்தைச் செலவழிக்க முடியாமல் இப்படி கடைசி நேரத்தில் அங்கீகாரம் வருவதால், எஞ்சி இருக்கும் பணத்தை வேறு ஜில்லாக்களில் நடைபெறும் திட்டத்திற்கு மாற்றிவிடுகிறார்கள். ஆகையால், அந்தத் திட்டத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்காமல் காலம் கடந்து போனது அரசாங்கத்தின் குற்றமே யொழிய, அங்கு இருக்கும் மக்களுடையவோ, அதிகாரிகளின்னுடையவோ குற்றம் அல்ல. இதுபோன்ற காரியத்தில் அரசாங்கம் நிர்வாக இயந்திரத்தை முடுக்கிவிட முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்ந்த விண்ணப்பத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உதவி சபாநாயகர் அவர்

10-38
a.m. கனே, இந்த விவாதத்திலே பதில் சொல்லக்கூடிய விஷயங்கள் அதிகமாக இல்லை என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். ஏனென்றால், இன்றைக்கு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்கள், இந்த சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டிலே கண்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் என்னவோ அவைகளைப்பற்றித்தான் இந்த விவாதத்திலே குறிப்பிட முடியும். இருந்தாலும், அதிலே சொல்லக்கூடிய விஷயங்கள் அதிகமாக இல்லாததால், பல்வேறு முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றியும் கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜு அவர்கள் பேசும்போது, அலுமினியம் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதைப்பற்றி முக்கியமாக குறிப்பிட்டார்கள். சேலத்திலே அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு

24th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

என்ன முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன, இப்பொழுது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிய ஆவலாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நேற்றையதினம் மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் ஸ்ரீ மொராராஜி தேசாய் அவர்கள் பத்திரிகை நிருபர்களிடத்திலே பேசும்போது இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அலுமினியத்தைப் பொறுத்த மட்டில், சேலத்தில் உண்டியாக இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவது என்பது பின்னால் யோசித்துச் செய்யவேண்டிய விஷயம். ஏனென்றால், அதற்குவேண்டிய மூலப் பொருளில் முக்கியமான நிலக்கரி எந்த முறையிலே அமைகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, அதுபற்றி முடிவு செய்யவேண்டுமென்று அவர் அறிவித்திருக்கிறார்.

அலுமினியத் தொழிற்சாலை மட்டுமல்ல, இரும்பு உருக்குத் தொழிற் சாலை மட்டுமல்ல, நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இன்னும் என்ன என்ன தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த முடியுமோ, அந்தத் தொழிற்சாலைகளை எல் லாம் அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு எல்லா முயற்சிகளும் சென்னை சர்க் கார் எடுத்து வருகிறது; மத்திய சர்க்காரும் எடுத்து வருகிறது என்பதை எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். ஆகையால், தமிழ்நாடு ஏதோ புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்கிற வாதம், தேர்தல் வாதமாக வேண்டுமானால் இருக்கலாமே யொழிய வேறு ஒன்றுமல்ல. இன்றைக்கு உண்மையிலேயே நமக்கு இருக்கும் வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு, எந்த எந்த தொழிற்சாலைகளை இங்கு ஏற்படுத்த முடியுமோ அந்தத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு எல்லா முயற்சி களும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டிய முக்கியமான விஷயம் ஒன்று என்னவென்றால், பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியது நிலக்கரி. அதை இப்பொழுது பூமியிலிருந்து வெட்டி எடுப்பதற்குத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டம் எவ்வளவு தூரம் வெற்றி பெறும், கிடைக்கும் நிலக்கரியின் தன்மைக்கேற்ப எந்த தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க முடியும் என்பதைப்பற்றிய பரீட்சை முடிவடைய வேண்டும். அந்தப் பரீட்சையின் முடிவு என்னவோ அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டதான் மற்ற தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த முடியும். நாம் ஏதோ பல தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவெண்டு மென்று சொன்னாலுங்கூட, இந்த அடிப்படையான காரியங்கள் முடியும் போதுதான் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை யெல்லாம் நாம் ஏற்படுத்த முடியும். அப்படிச் செய்வதைவிட்டு, நிலக்கரி இல்லாமலேயே தொழிற் சாலையை வைத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னால், இயந்திரங்களை வேண்டுமானால் வாங்கி அருக்கி வைத்துவிடலாம்; அதற்காக கட்டப்படுகூடக் கூடி விடலாம்; ஆனால், உபயோகப்படுத்த வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கும்போதுதான் தொழிற்சாலையை நல்ல முறையில் அமைக்கமுடியும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களும் உணர்வர். ஏதோ தேர்தல் வாதத் திற்காக அவர்கள் இப்பொழுது சொன்னாலுங்கூட, இந்த அடிப்படையான உண்மைகளை அவர்கள் உணர்ந்தே இருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன், பரம்பிகுளத் திட்டத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். மாற்றி அமைக்கப்பட்ட ஒரு திட்டத்தின்படி கோர ராஜ்யத்திற்குள் இந்த அணையை கட்டாமல், நமது ராஜ்ய எல்லைக்குள்ளேயே கட்டமுடியும் என்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளெல்லாம் இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்கள். பரிசீலனை முடிந்த பிற்பாடுதான் எந்த இடத்தில் இந்த அணையை கட்ட முடியும், எந்த விதத்தில் இந்தத் திட்டம் ஏற்படுமென்று இறுதி முடிவு செய்ய முடியும். அவைகளுக்கெல்லாம் மேலாக, இப்பொழுது zonal கவுன்சில்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். Zonal கவுன்சிலில் ராஜ்யங் களுக்குள்ளேயே இதுபற்றி விவாதித்து இருக்கக்கூடிய இயற்கை வசதியை, தண்ணீர் வசதியை எப்படி நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்த முடியும் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். பரம்பிகுளத் திட்டம் எங்கே அமைப்பது,

[Sri C. Subramaniam] [24th December 1956]

எந்த அளவுக்கு அமைப்பது, தண்ணீரை எப்படி பிரயோஜனகரமான முறையில் உபயோகப்படுத்துவது என்பது பற்றி அப்பொழுது ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பரம்பிகுளத் திட்டத்தில் இரண்டு ராஜ்யங்களையும் சேர்ந்த ஆறுகள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால், அதற்குத் தகுந்தபடி இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள். இரண்டு ராஜ்யங்களிலும் இருக்கக்கூடிய வசதிகளை அனுசரித்து எந்த முறையிலே தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று முடிவு சொல்லக்கூடிய ஒரு அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு நம்மிடையே ஏதாவது தகராறுகள் இருந்தால் அதை முடிவு செய்து கொள்ளலாம். இரு ராஜ்யங்களும் ஒன்றுபட்டு, மன ஒற்றுமையுடன் இயற்கை வசதிகளை நல்ல முறையிலே உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யமும் முன்னேற முடியும், கோள ராஜ்யமும் முன்னேற முடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நல்ல ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மையுடன் ஒற்றுமை மனோபாவத்துடன் இரண்டு ராஜ்யங்களும் முன்னேற வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே பிரச்சனைகளை நோக்குவோமானால், இதிலே ஒரு சமூகமான முடிவு காண்பது கஷ்டமாக இருக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இவைகளை யெல்லாம் அலசிப் பார்த்து கடைசியிலே ஒரு நல்ல முடிவு செய்வதான சரியே தவிர, ஒரு வருக்கொருவர் அவநம்பிக்கையுடன் நோக்கிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ நாகராஜன் அவர்கள் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர் ஜில்லாவுக்கு ரூபாய் 14 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் அது எந்த விதத்திலும் உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னார். இதைக் கேட்பதற்கே மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பல ஜில்லாக்களில் கொடுத்த பணம் போதாமல் மேலும் அதிகப்பணம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் மட்டும் கொடுத்த பணம் உபயோகப்படுத்தாமலே தேங்கிக் கிடப்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அதில் இருக்கக்கூடிய தடங்கல்கள் என்ன என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அது விஷயமாக முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இலவச சம்பளம் கொடுப்பதிலே பெற்றோர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிற வருமான வரம்பை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்னும் அதிகப்படுத்துவது அவசியமாக இருக்கலாம். இப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற வருமான வரம்பில் இருக்கக்கூடிய எல்லா வகுப்பினர்களுக்கும் நாம் இந்தச் சலுகை கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டால், அதற்கு மேல் எவ்வளவு அதிகரிக்க முடியும் என்பதுபற்றி யோசிக்கவேண்டும். இதைவிட முக்கியமானது நம்முடைய நாட்டில் ஏழைகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை முதலில் கிடைப்பது மிகவும் அவசியம் என்ற முறையிலே இந்த வருவாய் வரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு இருக்கக்கூடிய நிதி வசதி, மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கல்வி வசதி இவைகளைப் பின்னர் பரிசீலித்து ஆலோசனை செய்து இந்த வருமான வரம்பை எந்த அளவுக்கு உயர்த்தலாம் என்று முடிவு செய்வதுபற்றி எந்த விதமான கஷ்டமும் இருக்காது. ஆனால் உடனடியாக இதை இப்பொழுது உயர்த்துவது அவ்வளவு சரியல்ல என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். பின்னால் இதை புனராலோசித்து செய்யலாம் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். இந்த உபரிமான்யக் கோரிக்கையில் எழாத விஷயங்களைப்பற்றிக்கூட அவர்கள் மிகவும் ருசிகரமாகப் பேசினார்கள். சட்ட சபையில் எல்லோரும் எப்பொழுதும் முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றியே சர்ச்சை செய்துகொண்டிருந்தால் அது ஒரு சமயம் அலுத்துவிடும். அதற்கிடையே நம் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் ருசிகரமான பிரச்சனைகளைப்பற்றிப் பேசி நம்மை மகிழ்விக்கிறார்கள். இந்த வகையிலே நான் அவர்களை மிகவும் பாராட்டு

24th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

கிறேன். நாடகம், சர்க்கஸ் இவைகளில் கூட இதுமாதிரி மகிழ்விக்கக்கூடிய நபர்கள் பிரத்தியேகமாக இருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி நமது சட்டசபையிலும் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் அமைந்திருக்கிறார்கள். நாம் எல்லோரும் அதுபற்றி சந்தோஷப்படுகிறோம், மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அவர்கள் தொடர்ந்து இந்தச் சேவையை செய்வார்கள் என்றே நம்புகிறேன். (சிரிப்பு).

SRI P. CHELLATHURAI : ஒரு செய்தி அறியும் பிரச்சனை; கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது, கனம் பாலகிருஷ்ணன் போன்று விகடம் செய்பவர்கள் சர்க்கஸ், நாடகம், சினிமா இவைகளிலும் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், அவர் ஒரு கோமாளிப் பெரியார் என்பது அமைச்சர் அவர்களின் கருத்தா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்தப் பெயரெல்லாம் நாடகம், சினிமா சர்க்கஸ் இவைகளில் பெருந்துமே ஒழிய, நம்முடைய சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கு பொருந்தாது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் செய்துவரும் சேவையை எல்லோரும் ருசிக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் அவர்களே உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறுபடியும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றபடி ஸ்ரீ செல்வதுரை அவர்களும் பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். நீர்ப்பாசன வசதி செய்துக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றியும் அதற்காக கேரள ராஜ்யத்திலிருந்து தண்ணீரை கொண்டு வரவேண்டுமென்பது பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள். இவைகளுள்ளும் சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருந்து வருகின்றன. இவைகளை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்ததற்காக நான் அவர்களுக்கு என் நன்றியை செலுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் கூட கொஞ்சம் விவாத வரம்புக்கு அப்பால் பேசிவிட்டேன். இருந்தாலும், உப மாண்ய கோரிக்கைக்கு அப்பால் பல பிரச்சனைகள் சபை முன்பு கொண்டுவரப்படும்பொழுது அவை பற்றி கொஞ்சம்கூட பதில் சொல்லாவிட்டால் சரியாக இருக்காது என்ற காரணத்தினாலே சுருக்கமாக இவைகளுக்கெல்லாம் பதில் அளித்தேன். ஆனால் இதற்கு மேல் இந்த விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லக்கூடிய அவசியம் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. R. NAGARAJAN : On a point of information, Sir. The Hon. Minister has not mentioned anything in his reply about the Vidur Project to which I referred. Even though funds have been provided for that project in the current year's Budget, it has not yet been taken up.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I am not an Encyclopædia carrying all the information in my head. I do remember about that project. But I am sorry I am not in a position to give details about it. If the hon. Member is interested, he may come to my room and I shall try to find out the stage at which it stands and to give all the information he wants.

IV.—GOVERNMENT RESOLUTION.

INCREASE IN THE STRENGTH OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“This House recommends to the Government of India that the strength of the Madras Legislative Council be raised to 63 and that the numbers to be filled by persons elected by the electorate referred to in sub-clauses (a), (b), (c), (d) and (e) of clause (3) of Article 171 of the Constitution shall be 21, 6, 6, 21 and 9 respectively.”